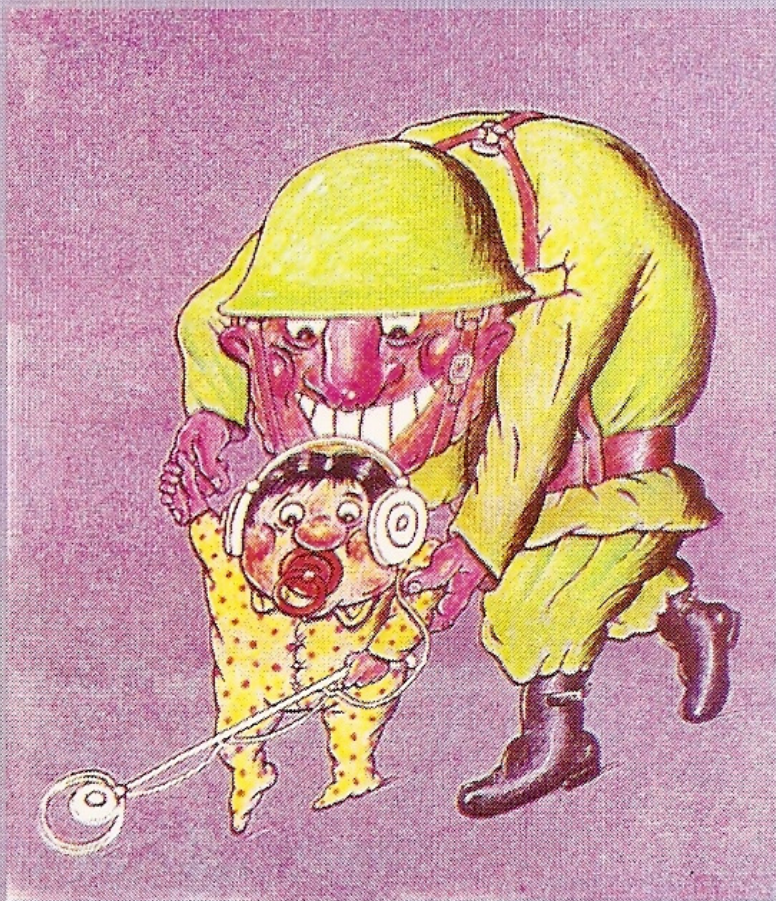

Рајко Мицин

ТАМО ЈЕ ДАЛЕКО

Rajko Micin

TAMO JE DALEKO

Knjaževac, 2005.

Parodija, u književnosti, delo koje podražava stil nekog drugog dela ili autora radi podsmeha ili komičnog efekta. Razlikuje se od burleske (po tome što je parodija vrsta književne kritike) i travestije (koja na prizemni način obrađuje uzvišene teme), surovo razotriva marinizam i ideju je žrtve, dakle, podrazumeva da je autor dobro proučio i razumeo neko delo kome se podsmeva. Najstariji primeri parodije datiraju iz vremena stare Grčke, a ovaj književni oblik javlja se u književnostima svih naroda, i u svim epohama.

(„Enciklopedija Britanika“)

Sadržaj:

Dosije IKS	5
Srbija (<i>po Petru Pajiću</i>)	8
Igrale se delije (<i>po narodu</i>)	11
Jednoga dana (<i>po LJubivoju Ršumoviću</i>)	12
Kjer si brate (<i>po Karelu Destovniku Kajuhu</i>)	13
Cvet (<i>po Branku Radičeviću</i>)	14
Vic (<i>po Branku Radičeviću</i>)	15
Kad mlidijah umreti (<i>po Branku Radičeviću</i>)	17
Hagmlet (<i>po Vilijamu Klintonu Šekspiru</i>)	19
Mini Vojvodić (<i>uz Spomenicu `91</i>)	21
Putnik na usranku (<i>po Branku Radičeviću</i>)	22
Sa Ovčara i Kablara (<i>po narodu</i>)	24
Santa Maria Karla Dell Ponte (<i>po Lazi Kostiću</i>)	25
Ljubavni rastanak (<i>po narodu</i>)	29
Sve je isto samo njega nema	30
Biljana platno beleše (<i>po narodu s govor. manom</i>)	32
Pesma o karuši (<i>po Sergeju Jesenjину</i>)	33
Ko je glasao taj ne glasa više (<i>po Sergeju Jesenjину</i>)	35
Vuk i Crvenkape	37
Kroz ponoć (<i>po Đuri Jakšiću</i>)	39
Svinje (<i>po Vasku Popi</i>)	40
Buvlja pijaca (<i>po Svetom Bogoljubu Krivoustom</i>)	41
Kupenje (<i>po Jovanu Jovanoviću Zmaju</i>)	43
Pesma o džungli	44
Ne gazi me stanu` (<i>po Milanu Rakiću</i>)	46
Hazardski rečnik – ženski primerak	48
Hazardski rečnik – muški primerak	49
Zašto nikada neću da budem srpski vođa	51
Lepi Čanak (<i>po LJubivoju Ršumoviću</i>)	53
Besednik	54
Čiste ruke	56
Olimpijada	58
Udeš izadeš i gotovo	60

Mladosti naše pesma	62
Naša geografija	64
Crni čuperak	66
Pismo Evropi	68
<i>Iz recenzije</i>	70
<i>Kraći dosije o autoru</i>	71

DOSIJE KIKS

Iza Visle, iza Odre, iza svesti,
iza Dnjepra, po povesti
mi na Balkan zapucali;
ejdžent Molder, ejdžent Skali!

I Ilire i Tračane,
i Etrurce i Dačane,
mi etnički proterali;
ejdžent Molder, ejdžent Skali!

Krstili se šakom, prstom,
i za carem i za krstom
mi na nebo udarali;
ejdžent Molder, ejdžent Skali!

Od pričešća Lazarice
ostale su pesmarice -
dvorci carski propadali;
ejdžent Molder, ejdžent Skali!

I pod čalmom i pod fesom,
s čumom glađu zemljotresom,
kao raja i vazali;
ejdžent Molder, ejdžent Skali!
Uz potoke šljivovice
jurnusmo na Izelice -
na kolac nas nabijali;
ejdžent Molder, ejdžent Skali!

Poraženim u borbama
glave vođa u torbama
usoljene mi smo slali;
ejdžent Molder, ejdžent Skali!

Pa ustanci, bitke, bune -
sve urvine redom pune,
svud smo kosti posejali;
ejdžent Molder, ejdžent Skali!

Oko Vida, Zejtinlika,
suze sene od ratnika
u tuđini što su pali;
ejdžent Molder, ejdžent Skali!

Rog, Neretve i Sutjeske,
pancer švapske soldateske –
a i bratski smo se klali;
ejdžent Molder, ejdžent Skali!

I kolhozi i sovhozi (pa kulaci),
udarnici i barjaci
petoletke osvajali;
ejdžent Molder, ejdžent Skali!
Bratsvo naše jedinstveno,
zvezdu, obraz, sve crveno,
očas mi smo proćerdali;
ejdžent Molder, ejdžent Skali!

Nesvrstani, Istok, Zapad,
preživjesmo sveta napad
mi nesrećno zalutali;
ejdžent Molder, ejdžent Skali!

Bratska klanja, mirovnjaci,
narodnjaci, zabavnjaci -
mi smo svoje otpevali;
ejdžent Molder, ejdžent Skali!

I izbori, i partije,
Pink, nokia i kartije,
Sablje, vile, kapitali;
ejdžent Molder, ejdžent Skali!

Pred ES-A-DE i Evropom
i pod kraljem i pod popom
kud smo ovde zabasali;
ejdžent Molder, ejdžent Skali!

(2004)

SRBIJA

Ja sam bio u Srbiji,
Srbija je u fobiji.

Srbi sede u Skupštini
u zabludi u suštini.

Srbi leže pokraj puta,
sva su kola prevrnuta.

A iz svakog srpskog džepa
materina samo lepa.

Srpskog vođu Sloboda
sad gledaju sa ekrana.

Mesto gde mu leži snaga
smešteno je posred Haga.

Svim dadenim, davaoca
Srbin jebe mater, oca.

Sad se svaki Srbin češka
koji mu je izbor greška.

Srbin samo iz prkosa
mlatne brata preko nosa.

Dok na groblje brata prati
i tada s njim inati.

Prazno mu u kući zeva –
da l da žali, da l da peva.

Žao mu brata svoje krvi
dosada grize kao crvi.

Mučni Srbin tada smelo
uzme pištolj – pa u čelo!

Sad su srpske oranice
plodne kao govornice.

Nit se ore nit se kopa,
Srbija sve više tropa.

Leti jato nato ptica,
nema srpskih gibanica.

I grobovi nebom hitu,
sve po spisku DOS-u, Slobi, Titu.

Na zemlji svetoj mokroj jesenskoj
ni traga toploj duši slovenskoj.
Pod zemljom nema ni rude ni voza
već samo kipti od mafioza.

Pod zemljom pali sinak kliče,
pod zemljom zvone Dečani, Žiče.

Pod zemljom seme mafije klija,
..... i zemlju ko Srbija!

(Po Petru Pajiću, 2003)

IGRALE SE DELIJE

(vivo skakato)

Igrale se delije
sa sudbinom Srbije
sve predo do prestola
od Haga do Stambola

Slave mase iz kola
svako svoga sokola
sve predo do prestola
od Haga do Stambola

(po narodu, 2001)

JEDNOGA DANA

Jednoga dana, na sred Balkana,
srelo se sedam gotovana.
Prvi gotovan, junački mlad,
leže pa reče: Prezirem rad!
Drugi gotovan nemaše kud,
pobrgu dodade: Ne sakam trud!
Treći gotovan sede pod dud:
Nek radi, gedžo, ko je lud!
Četvrti sito pronađe hlad,
uz kahvu, rahatluk, alahov sad.
Peti gotovan na žalu spavao,
šesti ni glasa nije joldavao.
Sedmi sedeo uz Hodže sliku
i ponavljao: Daj republiku!
O sveto nebo, o sile moćne,
pečenja dajte, salate voćne.
Javiše otud ovi iza grane:
Ne dajem ništa za gotovane!
Dosta je bilo zaduživanja,
došlo je vreme razdruživanja!

(Po LJubivoju Ršumoviću, 2000)

KJER SI, BRATE

Veš, brate, rad bi ti narisal pismo,
poslal bi ti rad vsaj fruktal pozdrav,
De dolgo je, odkar več skuoaj nismo,
Da bi je to lahko ti vem, da si zdrav.

A kaj naj kričim? Ste sami ostali?
Jaz sem še srečen, ker sem vam ušel
le kaj s vam je, so vas kam pregnali,
te v Srbiji morda je glad izdel?

Kjer koli si, povsod sem dalečen,
povsod se s vami moj pozdrav,
in kjer sem jaz, si tudi ti z menoj,
zato ne misli, da sem sam ostal.

Morda nikoli več ne bova zrla si njuška
vendar nikdar ne bom pozabil nate.
A želel bi, da ne utihne prej mi puška,
dokler ne rečem: Srbin, svet je tudi za te!

(Vse bo po Karelu Destovniku Kajuhu, 1999)

CVET

Ala je lep
ovaj cvet
ovde ja
tamo svet

Tamo haos
ovde kul
evo sunce
evo jul

tamo kofer
zlata pun
ovde višnje
prošo jun

Zorka pesmom
ljulja lug
ja je slušam
i moj Drug

(Po Jovanu Jovanoviću Zmaju, 1999)

VIC

Al se nebo osme'iva
al se reka plavi
penzioner lebac sniva
'oće se zadavi

'Itnuli mu udičicu
naivnom čoveku
metnuli na žeravicu
pa ga tako peku

A spikerka sve se trudi
da ga snom ob' rva
u ušima bajka gudi
ko da mu je prva

rudi ruža jošte malo
sija ekran osvetljeni
dnevnik sunce obasjalo
e sad ste pečeni

dokle ćemo 'vako jesti
gladna usta ispod oka
kolko puta tv vesti
tolko i obroka
mandat novi opet teče
odmaraju zlatousti
'lebac – dnevnik svako veče
ode sanak pusti

(Po Branku Radičeviću, 1999)

KAD MLIDIJAH UMRETI

Lisje žuti veće po Dedinju,
lisje žuti a žuti i vlada!
Mene moji i ne opominju -
rejting pada!
Glava klonu, lice potavnilo,
članstvo moje me je prevarilo,
sve je bilo loše zamišljeno!
Sad kleca im slabačko koleno -
ko sme kasti da idem sa vlasti!

Zbogom vlasti, moj prelepi sanče!
Zbogom Vuče, zbogom Vojvodanče!
Zbogom svete, protivniku ljuti,
mene ištu sad ka Hagu puti!

O, da te ja ne ljubljah jarko,
još bi brali višnje ja i Marko,
sluš'o Šaju, slušao i Mirka
i slavuju što iz luga svirka –
sad pljuju na me, brišu mi i diru,
ko da voli sad mene i Miru!

O, Srbliji moji, moja siročadi,
deco mila mojih leta mladi'!
'Tedoh da vas do Beča proširim,
u Temišvar malko da zavirim,
da nakitim crvenim ružama,
da okitim sjajnijem zvezdama...

Klinton bio, pa se promenio;
Šifer bio, pa se izgubio,
a sunašce julsko što grejalo –
i ono je sa neba mi palo!
Sve nestade što vam dati spravlja –
plaćenicima otac vas ostavlja!

(Po Branku Radičeviću, 2001)

HAGMLET

Svela ruža lala procvetala
oko zamka Ševeningen-grad
navalila i vrana i ala
po ili jo pitanje je sad

O moj verni brate Horacije
u meni je sav čemer i jad
moje jadne nebeske nacije
po ili jo pitanje je sad

Hoće silom da okrenu role
oni koji me slaviše tad
dok smo pili viski koka kole
po ili jo pitanje je sad

Pašće krinke maske i sudije
svetske sile i špijun i gad
pred istinom iz moje studije
po ili jo pitanje je sad

Mom narodu buja šesto čulo
mojoj Danskoj kako sam joj rad
izlečiću što je u njoj trulo
po ili jo pitanje je sad
Kratka veza pod lupom ćelija
mrska straža i zatvora smrad
uz mene je verna Ofelija
po ili jo pitanje je sad

(Po Vilijemu Bilu Šekspiru, 2002)

MINI VOJVODIĆ

Uz spomenicu '91

Pvičam danju, pvičam noću,
pvičam, sele, što god hoću;
i što hoću, to i mogu,
samo jedno još ne mogu:
da zavžem glasovito.
glasovito, silovito,
da se dignem sa zemljice,
sa zemljice ovanice,
da sam ždvebac, sele moja,
s govdom sedom gvivom,
pa da svakog, sele moja,
častim jednim pivom.

(Po Branku Radičeviću, 2000)

PUTNIK NA USRANKU

Tama dolom, tama gorom,
pod Lovćenom sve počiva
samo more sa žuborom
od kamena se ubiva.

Samo što se ka'što petli,
samo psovka što se čuje,
samo s'onde malko svetli,
to na duvan mirisuje.

I Durmitor još je tuna,
sve golemo gordo – gl'aj!
Al duvanskog nema žbuna
vrleti je ovo kraj.

Kako stiže, kano starac,
preko gora i dolina,
pod tovarom gle magarac
a na njemu junačina!

Oj, sunašce sad iskoči
pusta noć je gusta tama,
jer po kršu beči oči
a magarac noge slama.

Oj, ti goro štono tajiš
put duvanski i stazice,
oj, lisnico što se sjajiš,
puna lira i markice.

Dodo, stado, on skapavo,
sad magarcu pokoj duši,
duvan cveće mirisavo,
oj narode, - puši, puši!...

(Po Branku Radičeviću, 2001)

SA OVČARA I KABLARA

(TRADITIONAL)

Sa Ovčara i Kablara
Ide Tito ko utvara

Druže Tito bleđa lica
Čeka tebe Srbijica

Sa visine te nebeske
Sretni Nato soldateske

Udari im po par letvi
Sve zbog mosta na Neretvi

Loši đaci sve ponove
I rušenja i obnove

Druže Tito primi naske
U redove tvoje rajske

(Po narodu, 1999)

SANTA MARIA KARLA DELL PONTE

Oprosti, zemljo stara, oprosti,
što tvojih međa pomerih kam'.
te prizvah ovde svakoje zlosti,
krvi i kosti, jecaj i plam;
prezri, jadnice, vrelo milosti,
što ti nebeski zgreši stvor;
kajan za one šire horizonte,
Santa Maria, Karla Dell Ponte.

Zar nije lepše nosit lepotu,
Timoka zlato, Triglava stub,
nego grejući svetsku pohotu,
u pepo spalit srce i lub;
trunut u blatu, visit na plotu,
đavolu jelo a vragu dub?
Zar nije lepše imat' horizonte,
Santa Maria, Karla Dell Ponte.

Oprosti, zemljo, mnogo sam strado,
mnoge sam grehe stvorio ja,
veću te je srce snivalo mlado,
al sve je jave slomio ma';
za čim sam čezno, čemu se nado,
sve je to danas pepo i pra',
suziše moćni naše horizonte,
Santa Maria, Karla Dell Ponte

Trovali nas su podmuklo, gnjilo,
i ne znam sada koga pre klet;
što god je sile na svetu bilo,

na nas se diže vasceli svet;
jer što je duši lomilo krilo,
te joj u jeku dušilo let,
sve dok to ove glave ne skonte,
Santa Maria, Karla Dell Ponte.

Mladina, Vjesnik, Duga i Nin,
olovo iz slova iz teksta tuče;
Pakrac, Borovo selo, Knin,
balvani, Dubajić brke suče.
U kadru Špegelj, mrtav sin;
krvavi golub zgarišta guče.
Vatra nam grli sve horizonte,
Santa Maria, Karla Dell Ponte.

Dva Hansa, Marak, Kutiljero,
Stotenberg, Karington, Oven, Vens
Podravka, Gorenje, Agro, Aero.
Zetra, Tivoli, Kulušić, Spens.
Povest pisuje krvavo pero,
u braće bivše *bloody hands*
trgaju nekad svetle horizonte,
Santa Maria, Karla Dell Ponte.

O duše mučene, o glave pale
u ključali bosanski lonac -
Dobrovoljačka, Vasina, Markale;
pod prstom svrbi otponac.
Rođene zemlje, jeste li znale
kako će sve doći pod konac.
Srebrenice, naš horizonte,
Santa Maria, Karla Dell Ponte.

Prokleše nas grobovi naši,
zemlje od krvi zle nagojene.
Opet po njima gaze krstaši,

tuđinskim mlekom usne pojene;
Ohajo: trguju, uz viski u čaši -
za stolom zelenim mape krojene.
Krojili oni naše horizonte,
Santa Maria, Karla Dell Ponte.

O, palo Lazarevo koplje
i krš u buđanovačkoj njivi -
na mostu vrište gole droplje,
odozgo gdedaju nevidljivi.
Padajmo braćo kao snoplje,
samo su oni za sve krivi -
za naše krvave horizonte,
Santa Maria, Karla Dell Ponte.

Zar nama sledi sada divota?
Zar nama blago toliko sve?
Zar nama lošim, na dnu života,
ta zlatna voćka što sad tek zre?
Oh, slatka voćko globalnog roda,
što nisi meni sazrela pre?
Oprosti moje grešne pohote,
Santa Maria, Karla Dell Ponte.

Od svega samo osta se živo,
ko drvo prazno posle oluje.
melje nas suludo povesno mlivo,
o Zemlji velikoj samo još snuje;
i kako veli Tarabić - štivo,
preostalo što tu će da srbuje.
Poklopi, šljivo, sve horizonte -
Santa Maria, Karla Dell Ponte.

(Po Lazi Kostiću, 2001)

LJUBAVNI RASTANAK

(Traditional)

Dve su cvećke u DOStanu raste,
sedi Zumbul i farbana Kada.
Sedi Zumbul ode na Dedinje,
osta Kada van DOStana sama.
Poručuje Zumbul sa Dedinja:
Bivša moja u DOStanu Kado,
kako ti je van DOStana samoj?
Odgovara van DOStana Kada:
Što je nebo, da je pol' Srbije,
što je gore, da su obećanja,
što je more, da je mlečna pena,
pa da vladaš tri godine dana,
pitaću te pošto seko mleko!

(po narodu, 1999)

SVE JE ISTO SAMO NJEGA NEMA!

Ne diče se tek Rusi oktobrom
i nama se tradicija sprema;
minu leto, ne nadam se dobrom -
sve je isto, samo NJega nema!

Nebo mutno nad praznom Srbijom,
raja svikla gladovanju sprema,
dok dahije biju čela nad sinijom -
sve je isto, samo NJega nema!

Ne znam više ko muti ni bistri,
ne vidi se reka od problema,
bajke iste pričaju ministri -
sve je isto, samo NJega nema!

Čik pogodi ko je sad u pravu,
ko je časna od tolkih belega;
samo kruna promenila glavu -
sve je isto, samo nema NJega!

Bidža bio, sad je doš' o Velja,
nema lika da pandana nema;
pljujem na se i u bunar želja -
sve je isto, samo NJega nema!

Prevrnuti lete golubovi -
Heroj, Braća... muka je od svega;
zagrljeni žandari, lopovi -
sve je isto, samo nema NJega!

Gde li su nam samo oči bile,
ako nekad i pamet zadrema;
čuvaju ih smenama gorile -
sve je isto, samo NJega nema!

Pršti presto od niska udarca,
huči reka pod njime golema,
dva na brvnu susrela se jarca -
sve je isto, samo NJega nema!

Dole tvrdo, a gore visoko -
a po sredi gorak život lema;
otadžbino, oj narode, stoko –
sve je isto, samo NJega nema!

(2001)

BILJANA PLATNO BELEŠE

(Traditional)

Biljana platno beleše
na dunavskite talasi.
Ozdole idat naftari,
naftari belogragani.
Naftari belogragani,
krotko terajte čamcite,
da ne mi platno masnite.
platnoto mi e edino!
Biljano, mome ubavo,
ako ti platno masnime,
so marke ke go platime.
Jas vi go nekjam markite,
tuk vi go sakam evrite,
evrite, mi bidu uši gluvite,
da turim fevče na oko,
ne javam brgo na Zoko.

(po narodu sa govornom manom)

PESMA O KARUŠI

Tamo gde se ne zna za rod
gde tron menja tuženička klupa
devetnaest izabrao narod
devetnaest odabrao skupa

Do godine grlio ih nežno
i lizao sve što mu se pruži
ali vreme juri prođe neizbežno
bolje sutra bogme se oduži

Ko uveče kad živina juri
da zauzme motke ili prut jak
svako od njih devetnaest žuri
ko će najpre napuniti džak

A oni su pred nama duž staze
i još stignu da se i uhode
i dugo dugo ispiru obraze
nezamrzlom površinom vode

Po povratku vukuć se po tmuni
opijeni slavom snagom kamarata
mesec im se nad izbom učini
kao jedan vrli pravi demokrata

Zure opet ekran plavi glatki
tanki mesec isto se kotrlja
kako zbroje sve su opet kratki
devetnaest spori ko više zabrlja

Nemo, ko od milošti il sreća
ko kad mu bace kamičak niz breg
jašu narod dosovci na pleća
u njegovo ime i kunu u njeg

(Po Sergeju Jesenjinu, 2002)

KO JE GLASAO TAJ NE GLASA VIŠE

Ti me ne varaš i ne lažeš, zar
slep nisam ni malo, mala?
Ne gledajući, od strasti uz žar
na rame mi tvoja ruka pala.

Sa keženjem, mlada, obećajnim
s tobom nisam ni nežan, ni zao.
Koliko si ih održala sjajnih?
Ko ti je sve dosad pune ruke dao?

Znam, *oni* su prošli loše, mila,
ne osetivši tvoj oganj u snima.
Na rečima mnogim si bila,
a sada, evo, sve si slična *njima*.

Neka ti na oči ja veru ne gubim,
neka te misli drugde ne odvedu.
Ta i ja te baš jako ne ljubim
tonuć i dalje u blato i bedu.

Ovu vatru sudbinom očajno
ne zovi, veza lakoumna to je.
Kao što smo se susreli slučajno
rastaćemo se uz motke nas dvoje.

Svojim putem otići će čeže
kad prokockaš dane i plač zovi.
I vas čeka hladoviti Ce-Ze
I vama će doći neki bolji novi.

U ćor sokaku s vama ću se naći
o boljitku brbljajuć bez svesti.
Tad ću opet u šetnju izaći
i sa vama ponovo se sresti.

Drhtaćete pred našom silinom.
A neki će, više ne misleći,
Volimo vas vikati pred binom.
Volim i ja vas, i vi ćete reći.

I ništa neće dušu da zanjiše.
Nit će ko više moći da vas svari.
Ko je glasao taj ne glasa više.
Prevarenog niko ne prevari.

(Po Sergeju Jesenjinu, 2002)

VUK I CRVENKAPE

U filmu jesmo novom,
padaju prve klape:
Vuk se zanima lovom,
a žrtve – Crvenkape!

Od usta ide do usta
priča teška ko tuga,
a šuma još je gusta,
stazica još vijuga.

Strah je iz guste šume,
strah bije ispod kape –
ko može i ko ume
da lovi Crvenkape?

Crvenkape, naravno, nežne.
Padne i koja suza
i stvari nezbežne
kad im se priđe s leđa.

Koliba tajnu krije
a ćuti mudro Baka –
Vuk možda okolo vije
da još nekom doaka.

Puca ko vidik bruka,
gospodo dična iz DOS-a:
povika jeste na Vuka,
ali ko meso nosa!

(Za Vuka Obradovanog 2002)

KROZ PONOĆ

Kroz novo doba i obećanje
već se i vidi ko je za ..banje
nosimo svoje živote krnje
o lakše samo kroz gusto trnje

I prvi drugi treći gnjavator
Fruktal i Mura Lisca Merkator
a još na meni drhture prnje
o lakše samo kroz gusto trnje

dole je tvrdo daleko gore
još je daleko do bele zore
na dobrom putu nebo sve crnje
o lakše lakše kroz gusto trnje

(Po Đuri Jakšiću, 2005)

SVINJE

Tek kad smo čuli
reči preko zida
crvena zavesa
otkrila nam igru
i sad nam je žao
što smo se otrgli
iz naručja kaljuge
i što smo za ovima
tako radosno jurili
jurili njihovom oboru

(Po Vasku Popi, 2001)

BUVLJA PIJACA

Evo tezi, gle buvljaka,
sitno gazim niz tucanik –
roba, brate, svakojaka,
a pošto poslanik?

Vise krpe, džidže, midže,
ogledalca, sat peščanik,
Mrki, Badže, Palme, Bidže,
a pošto poslanik?

Roba bolf ponajbolja –
duks i gaće, avan, slanik
i kazanče vc šolja –
a pošto poslanik?

Tunjevina, Karić-batak
petla palog uz drvljanik –
nikad para nisam kratak,
a pošto poslanik?

Gde paradajz, gde salate,
gde kukuruz ko kopljanik –
sejte njive rodne, brate,
a pošto poslanik?

Sem pameti – sve ću kupim,
nabreko mi nov novčanik;
ko se kome čini glupim –
pošto, bre poslanik?

Kraj buvljaka krčma sela,
jagnje vrti uz lančanik;
složno gazi Kampanela:
Pošto je poslanik?

(po Svetom Bogoljubu Krivouostom, 2005)

KUPENJE

Ala je divota kad se ko okupi
Što se ne bi kupili više nismo glupi

Moramo se kupiti prljavštinu stresti
Mada njih je teško u vlasti pomesti

Milicija spremila vodu ali mlaku
I kordone milosne u svakom sokaku

Mi velimo Cedu dilati ne smete
Pustite da kaze otud steklo dete

A svditi Vojica on se većem svuko
Što ga sad ne kupaju čisto bi se tuko

Čekaj čekaj Mladane dok obriju Laku
Ti ćeš onda dobiti više nego mlaku

Narod će se Srbijom topiti u slasti
Bude li ovako još mokro kod vlasti

(po Jovanu Jovanoviću Zmaju, 2004)

PESMA O DŽUNGLI

Ode Tarzan naša dika
strpaše ga sveg u kafez
ostavi nas bez tog krika
Bestijaln Svetski safez

Sad u DŽungli ko u džungli
krvopije smrad zapara
ustrašeni starci jungli
nema im ga Gospodara

Biska sad se natenate
zabunjeni čopor Čita
da se stušti sa lijane
Tarzan car sa likom Tita

S krivog koca i konopca
navaljuju kandidati
ostrášćeni poput kopca
ko će Tarzan da se zvati

Sa izbornih riču bina
nagizdani zapenjani
Kvazimodova rodbina
krivousti nepismeni

Ječi DŽungla od tog stalno
zveče lanci i katanci
samo napred radikalno
Reči Reči ko rezanci

Kad će DŽungla da vostane
ko će na lijani stići
novi Tarzan da nastane
za kim Čite ruku dići

(2003)

NE GAZI ME, STANU'

Silnici moćni, bez mane i straha,
bildani, ćelavi, tetovaže mrke,
stigoše odnekud iz đavoljeg praha,
svedoše nam život na krvave zbrke.

Nesuđeno carstvo survalo se juče,
sveci svrgli beleg vrh Srbije,
ko livade, polja rodna posle tuče –
razoreni leže gradovi, ćuprije.

Dedovi, junaci krvavoga gunja,
što sejaste kosti pred carem i kraljem,
kroz kuršuma kiše i topova munja,
zašto su vas tukli dimiskijom, maljem.

Danas opet lažu deci ovog veka,
zarad novog staro kao i pre ruše,
a nas opet mutna zahvatila reka,
pevaljke, pinkuše, raznorazne Uše,

Jadna zemljo naša, lažu. Ko te hoće
danas takvu – zna na šta računa;
u tebi ne raste kokos, niti južno voće,
već hajdučke trave i korenje buna!

I danas kad dođe do sudnjega dana,
na dnu samog pakla, na vrhuncu krize,
ja ću biti ovde, otadžbino moja,
jer ne mogu nikud ovakav, bez vize.

(Po Milanu Rakiću, 2005)

HAZARDSKI REČNIK

(Ženski primerak)

Glupače! Kokoške!
Fukse! Prodane duše!
Stažarke čoške!
Pinkuše! Sponzoruše!

Škorpije! Praznoglave!
Ćurke! Pameti ovoličke!
Prostitutke! Krave!
Uličarke! Pičke!

Kurve! Opajdare!
Vrtiguze! Popišulje!
Uspijuše! Jezičare!
Ribe smrdljive! Jebulje!

Umrduše! Jato gus`ka!
Jebala vas vaša slika!
Kočničarke! Grla uska!
Vi ste samo za tri K-a!

(2003)

HAZARDSKI REČNIK

(Muški primerak)

Bando crvena!
Ostaci prošlosti!
Marvo ostrvena!
Boljševici! Recidivi zlosti!

Gospodo! Drugovi! Psihopate!
Komunjare! Nacionalisti!
Satrapi! Seljačine! Zamlate!
Jurodivi! Zveri! Fašisti!

Lopovi! Hohštapleri!
Kriminalci! Deco ulice!
Krvopije! Ratni profiteri!
Hordo! Bitange! Ubice!

Nevernici! Preobraćenici!
Goveda! Slonovi! Majmuni!
Izdajnici! Strani plaćenici!
Peta kolono! Špijuni!

Marvo! Životinje! Skoti!
Pederi! Đubrad! Mamlazi!
Imbecili! Degenerici! Idioti!
Trabanti! Kamarilo! Gmazi

Derikože! Pljačkaši! Gnusobe!
Bulumento! Ludaci! Manijaci!
Monstrumi! Mutanti! Spodobe!
Mongoloidi! Silnici! Divljaci!

Praznoglavci! Prodane duše!
Kamarilo! Gnjide političke!
Klimoglavci! Sluge! Podrepuše!
Mafijaši! Govna! Pičke!

Buba švabe! Gnjide! Grinje!
Ajkule! Morževi! Oktopodi!
Konji! Magarci! Ovnovi! Svinje!
Jebo vas onaj što vas vodi!

(2003)

ZAŠTO NIKADA NEĆU DA BUDEM SRPSKI VOĐA

Prst vas uvek nešto svrbi
na orozu i na nožu –
još dok beste Divlji Srbi
srdiste se na velmožu.

Tražili ste vođu – boga,
od junaštva i od besa,
od inata – al do moga –
daleko vam ta nebesa.

Kodža Miloš za sultana
u zobnici posla poštu:
kuma solju uvoštana,
Karađorđa u miloštu.

Topčiderom odek ječi,
zalud vrisnu Katarina;
Blaznavac će nju da leči,
džaba Kodža hrani sina.

Kralja Acu, s obavezom
naslednika i unuka,
s Dragom Mašin, carskim rezom
operisa Crna Ruka.

A kod kuće i van zemlje:
Marsej, luke i gatove,
Krcun psuje, Lomić dremlje –
pa Ibarske, Gepratove...

JA sam nula i ništica,
bez imena i bez lica,
gulim koru, koske glodjem –
neću da vam budem vođem!

(2003)

LEPI ČANAK

Bio jednom jedan Čanak
u Perlezu blizu Čente
ko pirotski lep opanak
pa i lepši na momente

Šal nosio Palestine
izganjao srpsku namet
spopadao polit-strine
tako da ti stane pamet

My Way sledio je
u PINK spotu ekskuzivu
i RTS tablu sredio je
zalut'o u tuđu njivu

Nekom dobar nekom zao
hoće svoje žito svoje kese
s motora je lepo pao
a sa vlasti – videće se

(Po LJubivoju Ršumoviću, 2001)

BESEDNIK

Ja, od Ića i Kolenovića,
u prestonicu stigo za nosom,
od Kališa do Kalenića
u stanju bio golom i bosom.

Od krša uteko, golog kamenja,
Pipera, osveta, sudbe zlehude,
željan junaštva, bitki, znamenja,
da i od mene nešto bude.

I počeh pisat pesme, poeme,
po tramvajima se gradskim drah,
spopadah proste, umne, boeme,
i srah, čoče, srah, srah.

Sve sam mogao pisat, da jebe oca:
Ljubavna iskustva, Draga Saveta,
i sve na vrh moga oštrog koca –
od Orlović Miće do Dika Kaveta.

Al minu vreme Čika, Tita, ljubičica,
hrupiše godine i glave bezumne –
dohvatih se srpstva, puški, gibanica,
i upisah glatko među večne umne.

Mesija kad stiže novi među Srbe
jedini ga ja prepoznah, pokazah –
a kad nas staviše na stub srama, na vrbe,
prokazah ga, prokazah, prokazah.

Sad sokolim ovdašnjje, prečane,
otvaram manastire i crkve,
vašare, sabore, akademije svečane;
besedim, klikćem, jede mrkve.

I Betoven je od samo pet nota
ko ja od pet reči činjeo velika dela,
predamnom, sedim dečkom, tek života:
u krilu nova muza zmisjkog tela.

Evo me, sitog hleba i masti,
pod binom Cece pada nova klapa,
sa ili tik uz onog tmurnog na vlasti,
na glavi Šerlok Holmsa kapa!

Pobedio ja svoju sujetu – predsednik –
mada sam i klečao da oni odu!
Našao sebe: postao Besednik,
punih ustiju i džepova – za slobodu!

(2004)

ČISTE RUKE

Stišćem žezlo na vrh trona
ja, sa likom Legaliste;
nek uzbune ječe zvona –
samo da su ruke čiste!

A predamnom, ko na slici,
ko na plaži za turiste:
goli, bos podanici –
samo da su ruke čiste!

S pomoć` božjom i Alaha,
okom znalca i stiliste
pišem ustav Juhahaha –
samo da su ruke čiste!

Vodim narod mic po stopu,
mirim Dražu, komuniste;
možda neću u Evropu –
al će ruke biti čiste!

Ponekad bih da razmahnem
k`o avion preko piste,
al se setim pa uzdahnem:
važno da su ruke čiste!

Svirkam malo u sviralu –
Hag na kraju rupe, liste –
nek me drže za budalu,
važno da su ruke čiste!

Železnicom, brodom, Jatom,
patriote s haške liste –
ja za svakim žalim bratom –
važno da su ruke čiste!

Svim strankama poručujem
da izvode besne gliste –
sad ću baš da doručkujem,
dok još su mi ruke čiste!

(2005)

OLIMPIJADA

Srbijo, majko, zemljo tvrda,
zemljo od mita i istorije,
zemljo od slavnih, nebeskih brda –
mada ni jedno Olimp nije.

Od Šare do Tare od Stare do Cera
odavno baklje nose luda plemena:
od Anta, hajduka, do proletera,
još mnogo pre Pjera De Kubertena.

O čemu se ovde zapravo radi
u ovoj zemlji mita i Boga,
o jednoj čudnoj večnoj olimpijadi:
ko će kako i ko će koga

pretrčati, preskočiti, zaobići,
podbaciti, prebaciti, preveslati,
napuniti, zakucati, ustreliti,
ispesničiti, oboriti, pred njega stati.

Ko će više, ko će bolje, ko će dalje –
na svojoj stazi, na tuđoj mucij;
na kraju stignu venci, medalje,
barjaci, postolja, slavoluci.

Narode, željan hleba i igara,
narode, širom uske domovine,
pun si elana, bitki, sportskog žara,
za sve zakone i discipline.

Srbijo, zemljo seljaka, zemljo plugova,
sa večnom vatrom olimpijada –
u tebi nema pet već devet krugova,
Srbijo, zemljo, šako jada!

Srbijo, među gospodom, među drugovima,
među kokardama i zvezdama petokrakim.
Srbijo, u govnama, u sankcijama, dugovima,
bunama, tranzicijama, čudima svakojakim.

Namesto puteva, boraju te šanci,
krvi i kosti onih što su bili,
i tvojih bitaka svedoci su klanci -
ali su tamo negde drugde Termopili!

Evo me, ovde, u tvom se skutu grčim;
visoko, daleko, cilju – možda čeka tron;
upinjem, dahćem, proklinjem, trčim,
za tebe, za sebe, za decu svoju – marataon.

(2002)

UĐEŠ, IZAĐEŠ, I GOTOVO !

Kad rešiš u svoje postojanje,
u jajnu ćeliju, more plodovo -
uz sluz, belinu, grcaj i dranje:
uđeš, izađeš, i gotovo.

Kad stupiš ovom kuglom ludom
u sjaj detinjstva (tlo životovo),
još se nisi igrao pod dudom:
uđeš, izađeš, i gotovo.

Pa kosa tanka, uspravna debela,
Vuk i Tesla, delo Molotovo;
između očiju bora sela:
uđeš, izađeš, i gotovo.

Prvog poljupca ukus, nesvestica,
i tvrdo pruće plotovo!
U ruci slatke mladosti ptica:
Uđeš, izađeš, i gotovo.

Dva klinca ušata nestašna;
nemirno seme idiotovo;
putevi, položaj, kola, mašna:
uđeš, izađeš, i gotovo.

I šah na klupi, kibiceri,
unuka tvrdo slovo despotovo;
od prvog do prvog život se meri:
uđeš, izađeš, i gotovo.

Sve što si hteo mirom, ratom,
i ruku druga i zlo skotovo -
sve, tako, vratiš sa kamatom:
uđeš, izađeš, i gotovo.

Kad se sve, složi podvuče crta
Prošao voz. Stanica Kolotovo.
Od majke krila do rajskog vrta:
uđeš, izađeš, i gotovo.

(2006)

MLADOSTI NAŠE PESMA

Krvgava brijana glava, rej ban,
bradica retka za kamuflažu –
širokih ramena uski klan,
muskule bildane za tetovažu.

Kožnja, mobilni, ribok, najke,
ispod ušesa minduša kljuca,
ako nas dirnu – jebemo majke –
iza pojasa spremna puca!

Merdža, porše, bmv, audi,
ćelenke svetle iz tamnog stakla,
ko nije rođen – posle poludi
na vrućem asfaltu srpskog pakla.

Malboro, kamel i ves-point,
micibuši, pajero, čiroki – pa nagazi!
hašiš, vutra ili bar džoint
do puta ka ekstazi!

Big-mek, džoni voker, kola, pica,
i sve što treba da se kuša!
na krilu prede mazna cica –
izlakirana sponzoruša!

Dolar, marka, funta il ček –
Sve može da se kupi, peško!
dvadeset prvi ovo je vek –
nek se bije kom je teško!

A ćalci, budŹovani, jebeš im nanu,
odavno troše šestaka;
ako i ikad napuste kafanu –
pravo će iza rešetaka!

(2000)

NAŠA GEOGRAFIJA

Auto mafija, mafija drumska,
fudbalska mafija, narko mafija,
kofer mafija, mafija šumska;
mafija, mafija, mafija !

Naftna mafija, mafija lekarska,
književna mafija, filmska mafija,
mafija farmaceutska, mafija bankarska;
mafija, mafija, mafija !

Indeks mafija, mafija građevinska,
trafiking mafija, duvanska mafija,
disko mafija, mafija vinska;
mafija, mafija, mafija !

Stečajna mafija, mafija poslanička,
lovačka mafija, ptičja mafija,
aero amfija, mafija železnička;
mafija, mafija, mafija !

Privatizaciona mafija, mafija tajkunska,
pijačna mafija, trgovinska mafija,
policijska mafija, mafija špijunska;
mafija, čuj - đubretarska mafija !

I tako zagrljen rukom mafije,
iako beznad i go ko vaš,
u sklopu ove geografije
i sam mu dođem ko mafijaš !

(2009)

CRNI ČUPERAK

Oktobar, stiže, vreme buna -
Nevolja se u narodu mreška,
Stiže doba da se skor računa;
Selo gori, predsednik se češka!

Sa narodom ugovor istek`o
Nepoštovan od ijednog retka,
Jedan drugog gledamo popreko;
Selo gori, predsednik se četka!

Ogolele i grane i ljudi,
Ide zima, ide ispočetka -
I u duši, i u džepu studi;
Selo gori, predsednik se četka!

Idu dani, dani od beznađa,
Na brodu nam odavno već zvoni -
Novak, Čavić, Jelena i Nađa;
Tanjir prazan ne pune balkoni

Ni kolone preko Terazija
Ni zastave, navijači, smeša -
A želudac ko ajkula zija -
Selo gori, predsednik se češlja!

I Orlovi nam pokazaše krila
Bolja nego u petla francuska -
U loži nam uzdrhtala bila;
Selo gori, predsednik se kucka!

Brate Velik, kako je ta Farma?
Menjam ženu, Šarenica gde je?
I Radašin gradobitno larma -
Selo gori, predsednik se greje!

Prle, Tihi, sređuju protuve
Što se drz`le da nam mir naruše,
Ko Tijanić i Obama muve
Love sinci silnih sponzoruše.

Kriza ne sme na probrana vrata;
San nečiji nekom je na javi;
Svedok Štićen diplome pečata -
Crm čuperak zamenio plavi!

Teško li je danas na grbači;
Kud se denut iz ovoga žića?
Dok na Trgu grmnuli trubači!
Gudbaj Oli! Privet, privet Mitja!

(2009)

PISMO EVROPI

Pišem iz zemlje divlje,
iz zemlje ludih Slovena,
iza me je svo življe –
krvlju pišem iz vena.

Gospodo, Visoki, Bogati,
pišem u prvom licu –
javlja se jedan rogati –
hoće u Zajednicu.

U ime nas slepih, roblja,
ja, nevid, evo, pišem –
pustite bar do predsoblja,
Da samo omirišem.

Uzmi me, gordi svete,
pod hlad svoj, u senu
pa makar ko ludo dete
pocupkaj na kolenu.

Da samo ostvarim sanak -
baciću kamu, tetejac,
šajkaču, gunj i opanak –
samo da budem Evropejac!

Za Solanu menjam i Jezdu,
na trampu hoću svaku;
dajte bar jednu zvezdu
ili nam vratite petokraku!

(2004)

IZ RECENZIJA

...U istoriji književnosti su poznati slučajevi da parodija nadživi parodiranu pesmu. Nije isključeno da se to dogodi i pesmama iz ove po obimu skromne knjige.

...Zadržavši ritam i melodiju, Micin je pesma-ma dao savremenu leksiku, imena aktuelnih politi-čara i njihovih stranaka, i tako smo dobili svako-dnevne teme razgovora našeg homopolitikusa u oblani već klasičnih stihova. Uz pesme stoji napomena po kom su autoru ispevane, odnosno parodirane, da-kle – ni po babu ni po stričevima, već po narodu, Radičeviću, Zmaju, Šantiću, Popi, Jesenjinu... Ali naslov kazuje i da su satirične, britke, kritički intonirane, i da pritom nikoga ne štede...

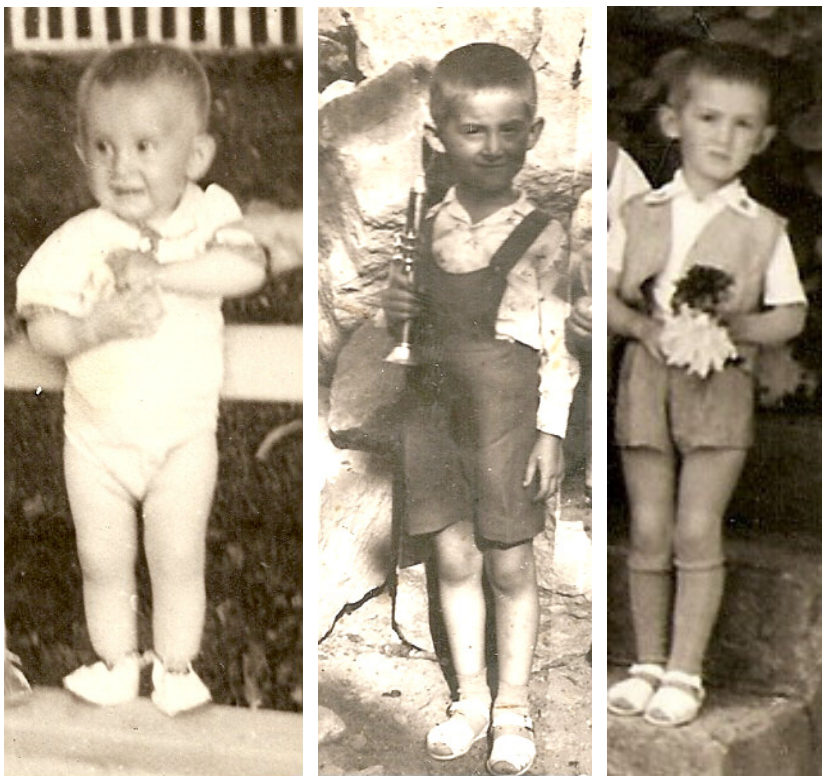
A kakav naslov knjige, takve i pesme u njoj: na-bijene višeznačnošću, uronjene u našu političku zbilju.

Milen Milivojević

... Rajko Micin potvrđuje da istinski majstor samodisciplinovanjem može dostići stanje uma sposobnog da se usredsredi i postigne uspeh u svemu čega se lati, bez potrebe da sledi nečiji put ili učitelje. Kvalitet napisanog u parodijama izaziva poštovanje čitaoca i umetničku zavist satiriča-ra, što je, priznaćete, krajnji domet pisane reči.

Staniša Milosavljević

KRAĆI DOSIJE O AUTORU

Rajko Micin
opstaje uz podršku
nevidljivih snaga
tadašnje levice

Rajko Micin
kao učesnik prvog
sabora trubača

Rajko Micin
prvi put
s kitom u rukama

Rajko Micin kao čuvar bratstva i jedinstva

**Rajko Micin kao pripadnik jugokomunističkečetničkoboljševičke od
inostranih čimbenika nepriznate JNA**

Rajko Micin as a soldier of SFRJ

Райко Мичин, воинский герой

Rođen kao lav (ali nije još riknuo) u FNRJ, ta-čno šesnaest vekova posle Aleksandra Velikog, dva posle Mocarta i vek posle Tesle, pa emigrirao u SFRJ, SRJ, SCG i Nezavisnu Srbiju na evropskoj stazi. Odrastao ovce čuvajući i pastirske pesme pevajući. Bavio se svačim; osuđivan zbog neplaćenih komunalija, isključivan iz struje i kablmeta više puta, telefonski kontakti uskraćivani mu češće nego haškim optuženicima. Komunističku partiju napustio sam, i na vreme. Mada je trpeo i ratnu štetu (u bombardovanju mu porazbijani svi prozori pa kovao najlon dve godine), u ratovima učestvovao kao gledalac; kako u mestu rođenja i boravka nema reka, nije odlikovan kao branilac mostova.

Završio studije izvodljivosti.

U Okružnom zatvoru gostovao samo kao knjiže-vnik.

Nikada se nije pojavio kao predsednički kandi-dat.

Prvo objavljivao na tarabama u rodnom selu, a po-sle svašta i svuda. Zastupljen u izboru „**Satire 4**“, leksikonu Milovana Vržine „**Ko je ko u jugoslove-nskom humoru i satiri**“, „**Zborniku 1. festivala aforističara Jugoslavije**“, i antologija „**Grafi-ti i aforizmi 2001.**“, Đorđa Otaševića, „**Enci-klopedija aforizama**“, „**Dribling duha**“, „**Afori-zmi i aforističari**“... istog priređivača, „**Dnev-nik nepristajanja**“ Vesne Denčić, „**Izvajane mi-sli**“ (S. V.), „**Antologija svetskog aforizma**“ (LJ. M.), i kod još nekih anto logigara.

Piše na srpskom, hrvatskom, crnogorskom, bo-šnjačkom; vlada makedonskim, slovenačkim, ruskim i bugarskim, a služi se pomalo i svojim.

Objavio je zbirčicu parodija „**NI PO BABU NI PO STRIČEVIMA**“ (*Inorog*, Bor, 2002), za koju je dobio *Satirično pero* lista *Timok*, 2003. i zbirku satiričnih pesama i parodija „**TAMO JE DALE-KO**“ (Dom kulture, Knjaževac, 2005).

Dobitnik je nagrada za najbolju pesmu na međuna-rodnom festivalu „**Zlatna kaciga**“, 2001, 2005. i 2006. i dobitnik **Zlatne kacige** za pisanu formu 2004.

Živi ilegalno, na granici izdržljivosti i ze-mlje. Radi džabe, a plaćeno odsustvuje.

Pod prvim (krštenim) imenom (Radiša Dragiče-vić) objavio:

Romani:

- PREKO NEBA (Nota, Knjaževac, 1993)
- SAMOTINJA (Nolit, Beograd, 2001) *nagrada Narodne biblioteke Bor: Knjiga godine.*
- KNJIGA O NAMA (Koraci, Kragujevac, 2007) *nagrada Narodne biblioteke Bor: Knjiga godine.*

Priponetke:

- NA DRUGOJ OBALI (Krajinski književni krug, Zaječar, 2006) *nagrada Narodne biblioteke Bor: Knjiga godine*

Pesme:

- ZAŠTO REKA IMA DVE OBALE (Apostrof, Beograd, 1995)
- BELEZI (Gradina, Niš, 1998) *nagrada Narodne biblioteke Bor: Knjiga godine*

- KOLIKO DUGO ŽIVI DRVEĆE (Apostrof, Beograd, 2001)

Hronike:

- MANJINAC U VREMENU I PROSTORU (Kulturno prosvetna zajednica Srbije, Beograd, 2002), CD izdanje 2008.
- OD ZONE DO ZONE, Almanah FK BOR 1919-2006 (Narodna biblioteka Bor, 2007)

Priredio je i dve knjige priča iz zaostavštine književnika Svetislava Božinovića i Miodraga Milojkovića, te zbornik radova borskih autora, i svašta je još umeo da priredi.

Proza i poezija su mu prevedene na bratski bugarski jezik.

Od pokretnosti poseduje (po stepenu pokretno-sti) troje odrasle dece (1985 – 1987. godišta), ženu (nepoznatog godišta), i jugo 55 (1988. godišta).

Od nepokretnosti poseduje sajt

www.books-dragicevic.com.

Ostalo će otkriti kad upadne u vladu.

